

Det er naturligvis altid ret vilkaarligt, hvor man sætter Grænsen. Kommissionen er nu enedes om at sætte den ved 3000 Kr., og det vil sikkert i al Almindelighed være det mest passende, det, der stemmer bedst med Livets almindelige Krav. Tanken med Lovforslaget er jo at beskytte dem, der foretager mindre Køb, de mindre bemidlede. I det Øjeblik der købes for et større Beløb end 3000 Kr., vil det i Regelen være mere bemidlede Folk, der foretager Købet. Jeg kan derfor billige, at man er blevet staaende ved de 3000 Kr., ihvorvel derved, som det ogsaa nævnes i Lovforslagets Motiver, en ret vigtig Art af Handeler bliver holdt udenfor. Jeg tænker her paa det Tilfælde, som Kommissionen har nævnt, at Automobildrosker købes paa Afbetaling. Efter at Automobileer i saa stort Omfang har holdt deres Indtog, saa at nu saa godt som al Droskekørsel bliver besørget ved Automobileer, er der mange smaa Vognmænd eller Vognmandskuske, som i Virkeligheden derved, at de kan faa et Automobil paa Afbetaling, bliver i Stand til at leve som selvstændige næringsdrivende. Dette vil man altsaa herefter ikke kunne faa ind under Loven. Men det er dog maaske ikke saa paakrævet, thi naar det drejer sig om saadanne større Beløb paa over 3,000 Kr., har Sagen i Regelen ogsaa kunnet bære en Sagførers Bistand, og derved bliver Køberen beskyttet mod at underskrive alt for ublu Kontrakter.

Det er bestemt i Lovforslaget, at Loven træder i Kraft samtidig med en Lov om Aftaler og andre Retshandeler paa Formuerettens Omraade, hvortil der er forelagt Forslag i Landstinget, og det maa erkendes, at de to Lovforslag i mangt og meget har en vis Sammenhæng. Man kunde saa komme med den Bemærkning, at det maaske nok havde været rigtigere, om begge Lovforslag var blevet forelagt i det samme Ting og var blevet behandlet under eet. Men paa den anden Side erkender jeg, at Karakteren af de to Lovforslag tilsiger, at det Lovforslag, vi her taler om, bliver behandlet først i Folketinget, og at det andet, som er af mere teoretisk-juridisk Art, behandles først i Landstinget. Det skal jeg i alt Fald ikke opholde mig ved. Forholdet vil nok blive det, at Lovforslagene til Slutning bliver behandlet og vedtaget sammen. Jeg haaber nemlig, at begge Lovforslagene bliver vedtaget. Jeg glæder mig over, at Lovforslagene er forelagte, og specielt over, at dette Lovforslag er forelagt. Jeg tror, det vil betyde et mægtigt Fremskridt i Henseende til Ret-

færdighed i de Forhold, som det omhandler. Jeg glæder mig selvfølgelig ogsaa over det, fordi det er et Led i den fællesnordiske Lovgivning, og alt, hvad der kan tjene til at fremme Samkvæm mellem de skandinaviske Folk paa det ene eller det andet Omraade, har min Sympati, og jeg kan kun udtale min Glæde deraf.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget saa vidt muligt til uforandret Vedtagelse. Det vil ikke være heldigt, hvis vi her begynder at lave om paa den foreslaaede Lov, naar den i alt væsentligt er traadt i Kraft i vore Nabolande. I Sverige er der, som den ærede Ordfører for Flertallet nævnedes, ikke sket nogen Forandring fra Kommissionens Forslag, i Norge kun enkelte, som antagelig ikke betyder noget. Jeg anbefaler hermed Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme i dette Ting.

Alfred Christensen: Lad mig begynde med at søge at faa berigtiget en Misforstaaelse, som synes at have sneget sig ind, nemlig den, at dette Lovforslag skulde angaa saadant noget som Patentrettigheder og den Slags Formuerettigheder. Jeg kan forstaa, hvorledes denne Misforstaaelse er kommet ind. Den er kommet ind ved Læsningen af Motiverne til Kommissionens Lovforslag, thi der staar det omtalt. Men saa har man ikke lagt Mærke til, at det er blevet ændret af den svenske Kommission, idet denne siger, at det er for vidt et Omraade, og derfor ønsker den det taget ud af Loven og denne indskrænket til Løsøre. I Kommissionens oprindelige Lovforslag staar der kun „Køb paa Afbetaling“ og ikke „Køb paa Afbetaling af Løsøre“; i dette Lovforslag, som er ændret efter Sveriges Anmodning, staar der kun „Køb af Løsøre“. Det er altsaa kun Køb af Løsøre, og jeg beder den højtærede Justitsminister udtrykkelig bekræfte dette, for at der ikke skal være nogen fremtidig Misforstaaelse paa Grund af de Forandringer, som det foreliggende Lovforslag er undergaaet. Det handler kun om Køb af Løsøre til en Værdi af indtil 3,000 Kr. En almindelig Afbetalings-Hestehandel falder altsaa ind under Loven, men ikke en Handel om en Præmiehingst til 12—14,000 Kr. og den Slags Luksusdyr. Men ellers er det baade livløse Ting og levende Dyr, alt, hvad der gaar ind under Begrebet Løsøre, som falder ind under denne Lov.

Tendensen i Loven er at give Beskyt-